

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 16.

Udgivet 25de April.

1904.

Brugsregler

16 April.

for Byaasens Bygdealmemming, approberede af Landbrugsdepartementet den 16de April 1904.

§ 1. Intetsomhelst Aavirke tillades i Almenningen uden efter Bestyrelsens Beslutning og dens Udvisning.

§ 2. Skogen skal strengt fredes, og indtil videre forbydes enhver Hugst af grønt Træ. Til Brænde skal alene udvises Tørt, Rødsald, Stub og andet Affald.

Torv til Brændsel og Strøelse kan kun erholdes efter Bestyrelsens Udvisning.

§ 3. Bestyrelsen overtager Opsynet over Almenningen.

§ 4. Onsker nogen at aavirke i Almenningen, har han herom at ansøge Bestyrelsen inden 31te August hvert Aar. Bestyrelsen afgjør derpaa, hvem det tillades at aavirke, og hvormeget han erholder. Udvisningen udføres paa Aavirkestedet inden 31te Oktober næstefter.

§ 5. Udvisningen gjælder kun for den nærmeste Aavirketermin. Det Udviste skal være hugget og oplagt inden 31te December samme Aar og paa Forlangende forevises for Opsynet. Hvad der ikke er aavirket inden 31te December, ansees som frafaldt og forbrudt. Hele Træet skal udnyttes og Top samt større Grene medtages.

Udbringelsen skal i Almindelighed være tilendebragt inden 31te Marts næste Aar.

§ 6. Alt gjenliggende eller ulovligt Aavirke kan Bestyrelsen beslaglægge og bortfælde til Indtægt for Almenningskassen, hvilken Kasse ogsaa Mulktene for Overtrædelse af disse Regler tilfalder.

§ 7. Havningen i Almenningen indskrænkes mest muligt. Fremmede Kreaturer maa ikke indtages til Beite og Havnesæet først slippes i Almenningen efter 24de Juni.

23 April.

Kongelig Kundgjørelse

angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: Saasom Stortinget under 6te April d. A. har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905:

§ 1. For Budgetterminen 1ste April 1904—31te Marts 1905 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

A. Af Indtægt erlægges:

- a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4 000,00;
- b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4 000,00 indtil Kr. 7 000,00;
- c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7 000,00 indtil Kr. 10 000,00;
- d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Trediedel Krone af Tusend. Det ved Beregningen udfomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Øre delelige Beløb.

§ 2. Enhver, som er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppehæver.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Skatfrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

- a. I Regelen skal lægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaaned i Skatteaaret.
- b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og ligger i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, som driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller Udlændinger.

- c. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller uden-^{23 April.}landske Selskaber statlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar, af sin Formue i og Indtægt af samme. Har nogen, som af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, statskrives han i Kristiania Statedistrikt.
- d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal statskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formues- og Indtægtskatt til Kommunen bestemt ved Landsskattelovens §§ 25 og 26, Bysskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, som inddrages under Beskatning, er Kr. 1 000,00.

§ 6. Ved Ansættelse af Skat henføres de Skattepligtige efter det Antal Personer, som de foruden sig selv og Ugtefælle har at forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

- 1ste Klasse omfatter dem, som ikke har nogen at forsørge;
- 2den Klasse dem, som har 1—3 Personer at forsørge;
- 3die Klasse dem, som har 4—6 Personer at forsørge;
- 4de Klasse dem, som har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, som i nævnte Henseende bliver at medregne, er den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Søstende og andre beslegtede og besvogrede, forsaavidt de erkendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige og derhos af ham virkelig forsørges.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

23 April.

Antagen Jndtægt.	Skatbar Jndtægt.			
	J 1fte Klasse.	J 2den Klasse.	J 3die Klasse.	J 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000	400	220	120	60
1 100	500	280	180	80
1 200	600	360	240	140
1 300	700	440	300	200
1 400	800	520	360	260
1 500	900	600	420	320
1 600	1 000	680	480	380
1 700	1 100	760	560	440
1 800	1 200	840	640	500
1 900	1 300	920	720	560
2 000	1 400	1 000	800	620
2 100	1 500	1 100	880	680
2 200	1 600	1 200	960	760
2 300	1 700	1 300	1 040	840
2 400	1 800	1 400	1 120	920
2 500	1 900	1 500	1 200	1 000
2 600	2 000	1 600	1 280	1 080
2 700	2 100	1 700	1 360	1 160
2 800	2 200	1 800	1 440	1 240
2 900	2 300	1 900	1 520	1 320
3 000	2 400	2 000	1 600	1 400
3 100	2 500	2 100	1 700	1 480
3 200	2 600	2 200	1 800	1 560
3 300	2 700	2 300	1 900	1 640
3 400	2 800	2 400	2 000	1 720
3 500	2 900	2 500	2 100	1 800
3 600	3 000	2 600	2 200	1 880
3 700	3 100	2 700	2 300	1 960
3 800	3 200	2 800	2 400	2 040
3 900	3 300	2 900	2 500	2 120
4 000	3 400	3 000	2 600	2 200

Alf enhver høiere Jndtægt er det skattefrie Beløb i 1fte Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00 og i 4de Klasse Kr. 1800,00.

Svarer en Skattepligtigs Jndtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Jndtægter over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 defelge Tal.

Talder Indtægtssummen midt mellem to Tal, henføres den 23 April. til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavel som udenlandske Interessentskaber, gives intet skattefrit Fradrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Kr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Tøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 23de April 1904.

Under Rigets Segl.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

G u s t a f.

(L. S.)

Sigurd Ibsen.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

23 April.

angaaende Afgift til Statskassen af Jord, som i Budgetterminen fra 1ste April 1904 til 31te Marts 1905 anvendes til Dyrkning af Tobak.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Da Stortinget den 6te April 1904 har fattet følgende Beslutning:

Af Jord, som i Budgetterminen 1ste April 1904—31te Marts 1905 anvendes til Dyrkning af Tobak, erlægges en Afgift til Statskassen af 7,5 Ore pr. Kvadratmeter, dog saaledes, at der af det af en Dyrker paa en Eiendom beplantede Areal svares en Afgift af mindst Kr. 20,00. Afgiften paahviler den, der for egen Regning dyrker eller ved andre lader dyrke Tobak.

23 April. Ved Udsørsel til Udlandet kan den erlagte Afgift tilbagebetales; de nærmere Regler herfor fastsættes af Finants- og Tolddepartementet.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 23de April 1904.

Under Rigets Segl.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Gravær:

Gustaf.

(L. S.)

Sigurd Jbsen.

Dehmann.

23 April.

Kongelig Kundgjørelse

angaaende Afgifter af Malt-, Brændevins- og Ethylæter-tilvirkningen samt af Mais og Durra, anvendt til Brændevinstilvirkning, som skal erlægges til Statskassen fra 1ste April 1904.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Da Storthinget den 26de Marts 1904 har fattet følgende Beslutning:

Fra 1ste April 1904 skal til Statskassen erlægges:

A. Afgift af Malttilvirkningen efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af Korn, der sættes i Støb for at tilberedes til Malt, med 37,1 — tretti syv og en Tiendedels — Øre af hvert Kilogram Korn.
2. Ved Udsørsel af Øl til Udlandet i Mængder paa mindst 4 Hektoliter godtgjøres Afgiften af det til Ølets Tilvirkning medgaaede Malt, naar Andragende derom fremkommer senest to Aar efter Udsørselen. Det medgaaede Malts Mængde beregnes af Ølets Sammensætning paa en saa-

dan Maade, som af Finants- og Tolldepartementet nær 23 April. mere bestemmes.

3. For norsk Malt, der udføres til Udlandet, bemyndiges Finants- og Tolldepartementet til paa de nærmere Vedtægtelser, som det maatte fastsætte, at tilstaa Tilbagebetaling af den af samme erlagte Tilvirkningsafgift af indtil tre Fjerdedele.

B. Afgift af Brændevinstillivirningen efter følgende Regler:

1. Afgiften erlægges af det ved Afbrænding af enhver afgjæret Vædske udbundne Brændevin med Kr. 2,28 — to Kroner og otte og thyve Øre — for hver Liter, beregnet til 100 pCt. Alkoholsstyrke, udmaalt efter den af Rongen til enhver Tid autoriserede Brændevinsprøver, hvilken Afgift ogsaa bliver at erlægge af den udbundne Væf (det ved Afbrændingen bundne svage, urene Brændevin eller de saakaldte For- og Efterdraaber), medmindre den enten paa en efter Kontrolpersonalets Skjøn betryggende Maade gjøres utjentlig til Omdestillation eller den til fornyet Afdestillering og Beskatning af det derved bundne Destillat bringes tilbage paa det i Brænderiet værende Afbrændingsredskab enten umiddelbart eller ved at opblandes i mindst 3 Gange saa meget af det til Afbrænding bestemte Materiale.

2. I foranstaaende Afgift tilstaaes for hver Liter Brændevin af den anførte Styrke følgende Kortning:

a. Som Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt, dersom der ved dets Tilvirkning er beregnet Afgift efter foranstaaende Litra A, 16 — sexten — Øre, forsaavidt Brændevinet ubelukkende er tilvirket af Korn og Poteter, og 4 — fire — Øre, forsaavidt der ved Tilvirkningen er anvendt andre Materialier.

b. Som Godtgjørelse for Svinding efter Gradering 15 — femten — Øre pr. Liter. Den sidstnævnte Godtgjørelse tilstaaes dog kun, naar den Skattepligtige lader Bestemmelsen af Brændevinets Mængde og Styrke foretage inden tredive Timer fra den Tid, da der gennem Ledningsrøret er aabnet Forbindelse mellem Afbrændingsredskaberne og den Beholder, hvori Brændevinet er optaget. I disse tredive Timer medregnes ikke den Tid, i hvilken Brændevinstillivirningen paa Grund af Lov af 28de Juni 1887 § 7 maa stanse.

3. Naar norsk Brændevin, hvorefter foranstaaende Afgift er betalt, i Partier paa 1 — en — Hektoliter eller derover og med Tagtagelse af de nærmere Forfrister med Hensyn til Kontrollen, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer, udføres til Udlandet, bliver Afgiften at tilbagebetale for Naasprit med Kr. 2,18 — to Kroner og

23 April.

atten Øre —, for renset Sprit med Kr. 2,23 — to Kroner og tre og tyve Øre — samt for til Drif tilberedte Destillata, hvortil har været anvendt fuldstændig renset Sprit, Kr. 2,28 — to Kroner og otte og tyve Øre — pr. Liter af 100 pCt.s Styrke, naar Andragende derom fremkommer inden to Aar efter Udsørselen. Forat Brændevin skal ansees som renset, maa det paa saadan Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter Skattelægningen har undergaaet en fuldstændig Rensningsproces med Omdestillation.

4. Naar Brændevin gøres utjenligt til Drif (denatureres) eller det paa anden fyldestgjørende Maade findes garanteret mod at blive anvendt til Drif, kan vedkommende Regjeringsdepartement tillade, at det fritages for Tilvirkningsafgiften paa samme Maade som færdige Destillata, der udsøres til Udlandet. Brændevinets Eier har at erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen dermed.

C. Afgift af Mais, hel eller formalet, og Durra, som anvendes til Brændevinstilvirkning udenfor Brænderier, der i Genhold til meddelt Tilladelse benytter ubeskattet Malt ved sin Tilvirkning og som følge heraf er forpligtede til at udføre alt det tilvirkede Brændevin til Udlandet, efter følgende Regler:

1. Af Mais erlægges en Afgift af 4 — fire — Øre pr. kg. Naar et til den forbrugte Mais svarende Quantum Brændevin, beregnet efter et Udbytte af 0,375 Liter Brændevin af 100 pCt. Styrke af 1 kg. Mais, udsøres til Udlandet inden 30te April i den anden Tilvirkningstermin efter den, i hvilken Maisen er anvendt, bliver efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Bestemmelse den erlagte Afgift at godtgjøre med 10,7 — ti og syv Tiendedels — Øre pr. Liter.

2. Af Durra erlægges paa samme Maade, beregnet efter et Udbytte af 0,30 Liter Brændevin af 100 pCt. Styrke af 1 kg., en Afgift af 2,4 — to og fire Tiendedels — Øre pr. kg., og ved Udsørsel godtgjøres 8 — otte — Øre pr. Liter.

D. Afgift af Etylætertilvirkningen erlægges med Kr. 3,50 — tre Kroner og femti Øre — pr. kg. Etylæter, som tilvirkes. Naar Etylæter af indenlandsk Tilvirkning denatureres, eller den paa anden fyldestgjørende Maade findes at være garanteret mod at blive anvendt til andet end teknisk Brug, kan vedkommende Regjeringsdepartement tillade, at den fritages for Tilvirkningsafgift; Etylæterens Eier har at erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen dermed.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Storthingets Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 23de April 1904.

Under Rigets Segl.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

Sigurd Ibsen.

Lehmann.

Kronprindsregentens Resolution

23 April.

af 23de April.

De af Herredsstyret for Laardal Herred i Møder den 12te Juni, 4de Juli samt 26de Oktober 1903 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand inden Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 med Tillægslov af 27de Juli 1896 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at sidste Punktum af § 12 kommer til at lyde saaledes: „Nærværende Regler træder i Kraft den 20de Mai 1904.“

De approberede Regler er efter dette saalydende:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

1. Laardal Hovedsogn
2. Tveiten og Smørklep
3. Øfte og Hovden
4. Kvaal og Fjelle
5. Gjoitil med Bratterud
6. Omdal, Gidsborg og Dalen.

§ 2. Blandt Ciere, Bestyrere eller Brugere af matrifuleret Jord udbælger Herredsstyret for hver Brandrode en Brandmester med Baramand, hvis Funktionstid er 3 Aar, hvorefter de kan udslaa sig for Gjenvalg i lige saa lang Tid.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelserne i Lov af 14de Juli 1893 og Lov af 27de Juli 1896 om Indskrænkning i Brug af Jld i Skog og Mark ikke overtrædes, hvorhos de har at annelde Dvertredelsestilfælde for Baatalemyndigheden.

23 April. § 4. Saa snart en Brandmester bliver vidende om, at Stogbrand er udbrudt inden hans Rode, har han paa hensigtsmæssig Maade at tilkalde det fornødne Mandskab og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at begynde Slukningsarbeidet. Er det nødvendigt, skal han tillige underrette de øvrige Brandmestre, der har at indkalde Mandskab fra sine Roder og hurtigt muligt indfinde sig paa Brandstedet.

Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den, i hvis Rode Branden er opstaaet, Overledelsen.

§ 5. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Stogbrand er opstaaet, opfordres til siebliftelig at varsle vedkommende Brandmester derom.

§ 6. Enhver inden Herredet bosat vogn, arbejdsfør Mand, der ikke har lovligt Forsald, er pligtig til efter Tilføjelse fra en af Brandmesterne at indfinde sig paa Brandstedet, medhavende Vandspand, Øks, Spade eller Hakke samt Kiste for en Dag, og efter Evne udføre, hvad Lederen af Slukningsarbeidet paalægger ham.

§ 7. Mandskaber, som er opbudt til Slukning af Stogbrand, maa ikke forlade Brandstedet eller ophøre med det dem paalagte Arbejde, forinden Brandmesteren dertil giver Tilladelse. Antages Ilden slukket, udvælger Brandmesteren fortrinsvis blandt dem, der ikke har været behjælpelig med Slukningsarbeidet, nogle Mænd til at holde Vagt, idet Afsløsning bør ske hver Morgen og Aften, indtil al Fare for Ildens Opblusning er forbi. Forinden Mandskabet forlader Brandstedet, bør Lederen af Arbejdet søge indhentet saavidt muligt nøjagtig Oplysning om Ildens Opkomst.

§ 8. Til Stansning eller Begrænsning af Stogbrand kan Lederen af Slukningsarbeidet uden Hensyn til Indføjelse fra Eierens Side efter Omstændighederne lade sælde tilstødende Stog, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobild og forøvrigt iverksætte de til Ildens Slukning nødvendige Foranstaltninger. Dog bør han, forinden der strides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Slags, forsaavidt Tiden og Omstændighederne tillader det, raadføre sig med andre tilstedeværende Brandmestre og Medlemmer af Herredsstyret.

§ 9. Slukningsarbeidet bliver at anse som en Hjælp, der i Almindelighed bør ydes uden Betaling, men Herredsstyret kan efter derom indgivet Forestilling tilstaa dem, som har arbejdet over 24 Timer, en Godtgjørelse af indtil 20 — tyve — Øre pr. Time.

Brandmesterne tilstaaes en Godtgjørelse af 30 — tredive — Øre pr. Arbejdstime. Udgifter, som foranlediges ved Gjennemførelsen af disse Regler, forstydes af Herredskassen mod Refusion efter Udligning paa Herredets Matrikulsfyld.

§ 10. I Tiden fra 1ste Juni til 1ste September maa Brandmesterne og deres Barmænd ikke samtidig foretage Reiser af nogen Varighed, medmindre Vedkommende har sørget for Stedfortræder, der godkjendes af nærmeste Herredsstyremedlem.

§ 11. Umiddelbart efter enhver Skogbrand har vedkommende 23 April. Brandmester til Herredsstyret at indgive Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst og Udbredelse, om Skadens omtrængte Størrelse, om hvorvidt nogen har tilsidefat de Pligter, nærværende Regler paalægger, samt om, hvad der forøvrigt antages at være af Interesse.

§ 12. I Gehold til Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. af 14de Juli 1893 straffes Overtrædelse af foranstaaende Regler med Bøder, forsaavidt Tilfældet ikke gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse. Nærværende Regler træder i Kraft den 20de Mai 1904.

Kronprindsregentens Resolution

23 April.

af 23de April.

Det af Herredsstyret for Dønnes Herred, Nordlands Amt i Møde den 27de Februar 1904 vedtagne Udkast til Værnskogvedtægter for Værnskogens Behandling inden Herredet approberes i Gehold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 3 som gjældende indtil videre.

De approberede Vedtægter er saalydende:

§ 1. Al Vær- og Lovskog inden Herredet skal behandles som Værnskog.

§ 2. Af Gran- og Furutrær kan hugges: a. tørre og døde Trær (uden grønt Vær). b. friske Trær, som holder 30 cm. i Tvermaal 1 m. fra høieste Rod.

§ 3. Af Lovtrær kan hugges: a. tørre og døde Trær. b. friske Trær, som holder 13 cm. Tvermaal ved høieste Rod. Trærne skal fældes med høist 40 cm. Stubber med glat Skraafnit, og uden at Stubbens Bark og Røver skades. Mulig allerede opkomne Stubbestud skal gjen sættes ved Hugsten iallefald i et Antal af mindst 3. c. af Trær, som vokser i mange Stammer, kan for at op hjælpe Bækken bortrenses svage Stammer under det i b angivne Maal dog ikke stærkere, end at mindst 3 af de kraftigste Stammer bliver staaende.

§ 4. Kvist og Top af alle fældte Trær skal medtages og opnytted.

§ 5. Risstjæring og Veitehugt saavel som Flækning af Røver og Bark samt Skaving og Saving paa staaende Skog er forbudt. Ligesaa er Brydning af Rognestud, Gran- og Furubar til Kreaturfoder forbudt.

§ 6. Al Hugt maa være udført i Tiden fra 1ste September til Udgangen af Marts Maaned.

23 April. § 7. Inden 15de August har Skogeier samt Bruger af Skog at meddele Skogopsynsmanden, naar og hvor han agter at hugge i Værnskogen. Ved Hugst efter § 3 c, skal Opsynsmanden særskilt underrettes for at kunne være tilstede ved Hugsten. Finder Opsynsmanden, at anmeldt Hugst kan have tilfølgende Fare for Snefald, Stenfald, Jordfald eller Udrensning af Elvemøler eller Veistraaninger, samt i øverste Fjeldbaand og paa særlig udsatte Steder Tilbagegang af Skoggrænsen, kan han gjøre fornøden Indskrænkning eller forbyde al Slags Hugst. Skogeier eller Bruger har Ret til at forelægge et saadant Forbud eller Indskrænkning til Herredsstyrets endelige Afgjørelse. Skogeier eller Bruger af Skog kan forlange Opsynsmandens Raad og Udtalelse med Hensyn til Hugst, han ønsker at udføre.

§ 8. Vedtægterne gjælder ikke Skog, som opryddes til Dyrkningsland, Hustomter og Veie.

§ 9. Herredsstyret inddeler Herredets Skoge i et passende Antal Opsynsdistrikter og ansætter i hvert Distrikt 1 Opsynsmand, der har at paase Vedtægternes Overholdelse. Forøvrigt har han at rette sig efter en af Herredsstyret meddelt Instrux, der skal være godkjendt af Distriktets Skogforvalter. Opsynsmandens Løn bestemmes til Kr. 3,00 pr. Forretnings- og Reisedag og udredes med Halvdelen af Herredet og Halvdelen af Staten.

§ 10. Overtrædelse af disse Vedtægter straffes overensstemmende med Lov af 23de Juli 1893, hvorhos det ulovlig Aavirkede er forbrudt. De Beløb, som herved maatte tilfalde Herredskassen, skal anvendes til Fremme af Skogvæsenet inden Herredet.

Udgiver: Einar Hansen,
Kst.